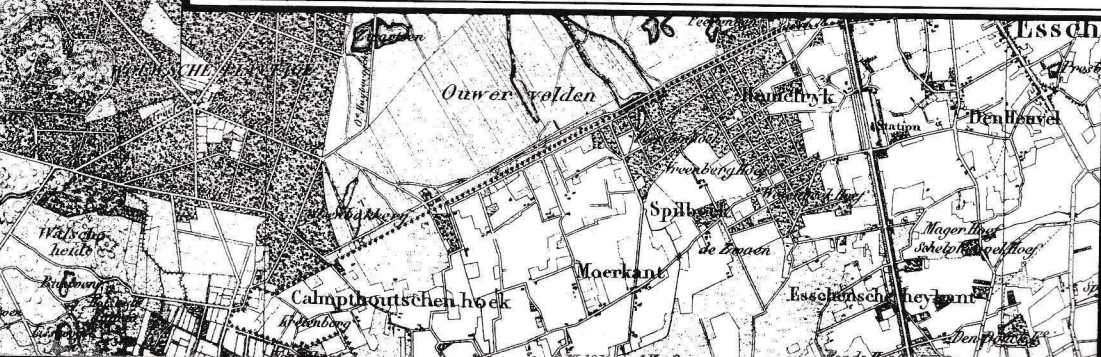

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

Wouw in de Tweede Wereldoorlog

Op hen, die vielen door het Duitsche schrikbewind

Volk van mijn land, een heldendicht
Wil ik zingen op hen die vielen;
Getrouw tot den dood aan hun grote plicht.
God, wees genadig hun arme zielen,
God, geef hun licht.

Helden, niet denkend aan hun brood,
't Schamele brood, dat de vijand wil geven.
Helden, niet vrezend gevaren en dood
Helden, niet achtend hun goed en hun leven....
Voor 't land in nood.

Lief, geef een kus, gij zijt zoo schoon!
Laat mij kussen Uw tedere handen.
Zullen zij eenmaal mij brengen loon,
Of zullen uw blanke oogen als landen
Zijn zonder woon?

Lief, vaarwel! Ik heb mij omgord.
Geen vrij man kan knechting verdragen;
Welk man, die eenmaal gegrepen wordt
Door de roep van zijn land, wil niet gadeloos wagen
't Leven zoo kort?

En o, mijn kind, dat 't afdruksel zijt
Van een liefde, die niet kan vermind'ren,
Maar die moet dienen, als 't land eischt zijn tijd,
God zij met U, de God der kind'ren
Dien ik belijd.

Want gij, mijn land, eens der vaderen grond
Nu het bezit van die eden verbreken
Kan ik nog zwijgen, nu gij zijt gewond?
Kan ik nog dulden en moet ik niet spreken
Ter elfder stond?

'k Spreek, want mijn hart verdraagt niet uw leed,
Al zullen zij die spreken, gaan sterven;
Want elke daad, die den vijand zo wreed
Daagt tot waarheid, breekt leven aan scherven.
Ik ben gereed.

Ik ben gereed. Wij staan allen klaar,
Wij, die de doem der "rechters" hoorden.
Kort is de nacht, God hoe kort slechts, maar
Eindeloos blank de morgen der moorden.
En wonderbaar.

Dit zal de laatste morgen zijn,
Zullen onz'oogen geen avond meer schouwen.
Lief, 'k zie uw oogen, o wrede pijn,
Wetend, 't vergeefsche wachten der vrouwen,
Ons verre zijn.

Lief wij staan, en de lopen gericht,
Kort zijn de woorden, koud zijn hun daden.
Lief, toon deez' wereld geen droef gezicht,
Moeten wij sterven zonder genade,
God maakt het licht!

Na onze dag komt weer een dag;
Door ons sterven komt weer nieuw leven,
Dat ik wel niet beleven mag,
Maar onze kinderen zal geven:
Een vrije vlag.

Want voor de vlag, voor ons rood-wit en blauw,
Voor dat teken van vrijheid en orde
Sterven wij en draagt gij rouw,
Maar uw droefheid zal vreugde worden.
Blijf die vlag trouw.

Volk van mijn land, een heldendicht
Moet gij zingen op hen die vielen;
Getrouw tot de dood aan hun grootsche plicht,
God is genadig hun vrome zielen,
God is hun licht.....

Uit: Afscheid van Adolf en Antoon.

